

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Eugeniu Ungureanu împotriva Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și Inspectoratului Național de Securitate Publică, intervenient accesoriu, agentul constatator Dumitru Vezetiu

(încasarea în mod solidar a cheltuielilor de asistență juridică)

împotriva deciziei din 9 aprilie 2025 a Curții de Apel Centru,

*(Dosarul nr. 2ra-333/25
NR. PIGD 2-23110352-01-2ra-30052025)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie temei de casare a acesteia.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. S. Vîșcu)
Curtea de Apel Centru (jud. A. Panov, L. Bagrin, D. Corlăteanu)

21 ianuarie 2026

Textul corespunde originalului

**Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de
Inspectoratul Național de Securitate Publică,**

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Ion Munteanu,

Gheorghe Stratulat, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 31 iulie 2023, Eugeniu Ungureanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și Inspectoratului Național de Securitate Publică, intervenient accesoriu, agentul constator Dumitru Vezetiu cu privire la încasarea, în mod solidar, a cheltuielilor de asistență juridică suportate în cauza contravențională, precum și în prezenta cauză civilă.

2. În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 25 septembrie 2021, de agentul constator al INSP, Dumitru Vezetiu, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI05 385012, prin care a fost învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) din Codul contravențional și sancționat cu 15 unități convenționale în sumă de 750 de lei și aplicarea a 3 puncte de penalizare.

3. A notat că, la 28 septembrie 2021, prin intermediul reprezentantului său, avocatul Eremia Igor, a expediat în adresa INSP, prin intermediul oficiului poștal, contestația asupra procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI05 385012 din 25 septembrie 2021. Astfel, începând cu 5 octombrie 2021, dosarul contravențional s-a aflat pe rol la Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, până la 21 martie 2022, când a fost pronunțată hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, prin care a fost admisă contestația și anulat procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia din 25 septembrie 2021, cu încetarea procesului contravențional, din motivul lipsei faptului contravenției și nulității procesului-verbal cu privire la contravenție. S-a recunoscut după Eugeniu Ungureanu dreptul să ceară și să primească despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile sau inacțiunile ilicite ale autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională.

4. A susținut că, hotărârea a devenit irevocabilă, prin necontestare la 6 aprilie 2022. Pe parcursul examinării cauzei contravenționale a enunțat că, a fost reprezentat de avocatul său, Igor Eremia, atât în ședințele de judecată, cât și în afara acestora. În această ordine de idei, prezenta cerere de chemare în judecată are scopul recuperării cheltuielilor de asistență juridică suportate în legătură cu examinarea procesului contravențional.

5. Reclamantul a subliniat că, reprezentantul său a efectuat un șir de activități conform actului de primire-predare a lucrului efectuat, care au fost achitate conform bonului de plată seria/nr. DAA 23026707 din 27 iulie 2023 și facturii fiscale seria/nr. AAH 6260320 din 27 iulie 2023, în mărime de 3 756, 95 de lei, precum actul de predare-primire a lucrărilor.

6. În drept, reclamantul și-a întemeiat acțiunea în baza dispozițiilor art.383 alin.(2), (3) din Codul contravențional, art. 96 alin. (1), (1¹), art.166 și 167 din Codul de procedură civilă.

7. Eugeniu Ungureanu a solicitat încasarea, în mod solidar, de la Inspectoratul General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și Inspectoratul Național de Securitate Publică, a cheltuielilor de asistență juridică suportate în cauza contravențională nr. 5r-522/2022, în sumă de 3 756, 95 de lei și în prezenta cauză civilă.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

8. Prin hotărârea din 6 iunie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost respinsă acțiunea depusă de Ungureanu Eugeniu, ca fiind neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

9. La 18 iunie 2024, Eugeniu Ungureanu, reprezentat de avocatul Igor Eremia a contestat cu apel nemotivat hotărârea din 6 iunie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, iar, la 23 ianuarie 2025 a prezentat motivarea apelului, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi decizii privind admiterea acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

10. Prin decizia din 9 aprilie 2025 a Curții de Apel Centru a fost admisă cererea de apel declarată de Eugeniu Ungureanu, reprezentată de avocatul Igor Eremia, s-a casat integral hotărârea din 6 iunie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, și s-a acțiunea depusă de Eugeniu Ungureanu. S-a încasat de la Inspectoratul Național de Securitate Publică în beneficiul lui Eugeniu Ungureanu, suma de 3 756,95 de lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, suportate la examinarea cauzei contravenționale nr. 5r-522/2022. S-a încasat de la Inspectoratul Național de Securitate Publică în beneficiul lui Eugeniu Ungureanu, suma de 2 560 de lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, suportate la examinarea prezentei cauze civile. În rest, pretențiile lui Eugeniu Ungureanu înaintate față de Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, s-au respins.

11. Întru consolidarea soluției sale, instanța de apel din analiza materialelor cauzei a stabilit că, printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, procesul contravențional pornit împotriva reclamantului a fost încetat din motivul lipsei faptei contravenționale, fiind constatată nulitatea procesului-verbal

contravențional și fiind recunoscut expres dreptul acestuia de a solicita despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite ale autorității competente.

12. Instanța de apel a constatat că reclamantul a suportat cheltuieli de asistență juridică în cadrul procesului contravențional, fapt confirmat prin probe pertinente și concludente, respectiv bonuri de plată, facturi fiscale și actul de predare-primire a serviciilor juridice, care atestă realitatea, necesitatea și caracterul rezonabil al cheltuielilor în cuantum de 3 756,95 de lei, însă instanța de fond, în mod nejustificat, a respins această pretenție, bazându-se pe considerente formale, fără a analiza fondul raportului juridic dedus judecății și fără a aplica corect cadrul normativ incident.

13. Curtea de apel a reținut că, potrivit legislației contravenționale și civile, precum și jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, persoana față de care procesul contravențional a fost încetat pentru lipsa faptei contravenționale este îndreptățită să obțină repararea prejudiciului material, inclusiv a cheltuielilor de asistență juridică suportate. În speță, sunt întrunite condițiile legale pentru angajarea răspunderii civile a autorității publice care a emis actul contravențional nelegal.

14. Totodată, instanța de apel a stabilit că obligația de reparare a prejudiciului revine exclusiv autorității publice care are personalitate juridică și care a acționat în mod nemijlocit în raportul juridic contravențional, iar nu unei alte entități distincte, neimplicate direct în emiterea actului nelegal. În acest sens, pretențiile reclamantului față de cealaltă autoritate pârâtă au fost corect respinse.

15. În ceea ce privește cheltuielile de asistență juridică suportate în cadrul prezentei cauze civile, instanța de apel a constatat că acestea sunt, de asemenea, dovedite prin înscrisuri corespunzătoare și îndeplinesc criteriile de realitate, necesitate și rezonabilitate, motiv pentru care urmează a fi compensate proporțional cu admiterea acțiunii.

16. În concluzie, instanța de apel a apreciat că instanța de fond nu a elucidat complet circumstanțele cauzei și a aplicat eronat normele de drept material și procedural.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

17. La 30 mai 2025, Inspectoratul Național de Securitate Publică a depus recurs împotriva deciziei din 9 aprilie 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei noi decizii de respingere integrală a acțiunii.

18. În esență, în argumentarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept expuse anterior, recurentul a indicat că decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată, fiind adoptată cu încălcarea normelor de drept material și procesual.

19. Recurentul a menționat că instanța de apel a aplicat eronat dispozițiile legale ce reglementează repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile autorităților publice, extinzând în mod nejustificat incidența normelor privind răspunderea statului și

compensarea cheltuielilor de asistență juridică. În opinia recurentului, anularea procesului-verbal contravențional și încetarea procesului contravențional nu sunt suficiente, prin ele însele, pentru a fundamenta dreptul la repararea prejudiciului material sub forma cheltuielilor de asistență juridică, în lipsa constatării exprese a caracterului ilicit al acțiunilor autorității și a întrunirii cumulative a condițiilor răspunderii civile.

20. Recurentul a mai afirmat că instanța de apel a ignorat caracterul special și limitativ al normelor legale ce reglementează repararea prejudiciului cauzat prin erori judiciare sau administrative, aplicând în mod nejustificat dispozițiile Codului civil și ale Legii nr. 1545/1998 într-o situație care nu se încadrează în ipotezele prevăzute de aceste acte normative. Totodată, s-a invocat faptul că instanța de apel a apreciat superficial probele administrate, fără a verifica riguros dacă cheltuielile de asistență juridică pretinse au fost reale, necesare și rezonabile, reținând în mod eronat că documentele prezentate ulterior finalizării procesului contravențional ar constitui dovadă suficientă a prejudiciului.

21. În acest context, recurentul a susținut că instanța de apel a substituit analiza juridică riguroasă cu aprecieri generale, a depășit limitele investirii și a ajuns la concluzii care nu decurg logic din circumstanțele cauzei și din cadrul normativ aplicabil.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

22. Art. 434 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

23. Art. 433 alin.(1) lit. a) și f) din Codul de procedură civilă:

„Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat.

24. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

25. Art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragera în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.”

26. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

27. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, Completul de judecată menționează că, Curtea de Apel Centru a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la 9 aprilie 2025, decizia integrală fiind notificată recurentului, prin intermediul poștei electronice, la 26 mai 2025 (f.d. 178). Prin urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat la 30 mai 2025, se consideră depus în termenul stabilit de art. 434 din Codul de procedură civilă.

28. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

29. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

30. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

31. Or, dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

32. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către

instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

33. Argumentele invocate de recurent au primit un răspuns complet, coerent și explicit în actul judecătoresc contestat. În aceste condiții, criticile formulate în recurs nu exprimă decât un simplu dezacord subiectiv față de soluția adoptată de instanța ierarhic inferioară, fără a evidenția vreo eroare de drept sau de fapt care să justifice casarea deciziei.

34. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că nu orice dezacord cu soluția instanței ierarhic inferioare echivalează cu o încălcare a principiilor de drept sau cu o hotărâre arbitrară. Or, instanța de apel a identificat corect obiectul apelului și limitele investirii, a stabilit și expus circumstanțele relevante, precum și a analizat normele incidente și le-a aplicat în mod argumentat cauzei.

35. Iar argumentele recurentului, formulate pe temeiul art. 432 alin. (1) lit. a) și e) din Codul de procedură civilă, nu evidențiază reale erori de drept ale instanței de apel, or, instanța de apel a reținut în mod corect existența unui act de reabilitare, ca premisă esențială pentru angajarea răspunderii statului, în sensul legislației speciale și generale incidente.

36. Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție va considera recursul declarat de Inspectoratul Național de Securitate Publică, ca fiind vădit neîntemeiat, prin urmare inadmisibil.

37. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Inspectoratul Național de Securitate Publică, împotriva deciziei din 9 aprilie 2025 a Curții de Apel Centru.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat